

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem S. K. Neumanna 2052, 407 47 Varnsdorf

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2023, č. j.: OAM-1093/ZA-ZA11-HA13-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2023, č. j.: OAM-1093/ZA-ZA11-HA13-2022, jímž nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo konstatováno, že mu nelze udělit doplňkovou ochranu pro existenci důvodů dle ustanovení § 15a téhož zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že důvody pro udělení mezinárodní ochrany nebyly posouzeny dostatečně, nebyl řádně zjištěn skutkový stav, v daném ohledu došlo k největšímu pochybení ve vztahu k ustanovení § 14 a § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Měl mu být udělen tzv. humanitární azyl, úvahy o neexistenci důvodů hodných zvláštního zřetele nejsou řádně odůvodněny, napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné, humanitárním důvodem je X. pobývajících na území České republiky, bojí se též následků svého odsouzení při návratu do vlasti. Při aplikaci ustanovení § 15a odst. 1 zákona o azylu nezohlednil žalovaný všechny faktory pro posouzení pojmu „vážný zločin“, spolehl se toliko na trestněprávní kvalifikaci jednání jako zvlášť závažného zločinu dle českého trestního práva; trestný čin byl též spáchán před delší dobou a jednalo se o první prohřešek, přitom mu svědčí důvody pro udělení doplňkové ochrany, rozpor svého vycestování s mezinárodními závazky České republiky shledává v porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vycestováním by došlo k zásahu do práva na respektování soukromého a rodinného života.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí bylo ve všech podstatných aspektech řádně odůvodněno, žalobní námitky týkající se humanitárního azylu jsou neurčité, trestný čin, pro který byl žalobce odsouzen, je vážný zločin, drogové delikty jsou velice závažné, vše bylo řádně vyhodnoceno, každý důvod pro udělení mezinárodní ochrany dostatečně posouzen. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 21. 12. 2022 uvedl, že je národnosti Kinh, je schopen se dorozumět vietnamsky, je křesťan, příslušník protestantské církve, nikdy nebyl členem politické strany ani politického hnutí, nikdy se politicky neangažoval, X., do České republiky přicestoval v X., cestovní doklad v současnosti nemá, neplatný cestovní doklad X., o mezinárodní ochranu dosud nežádal, je zdravý, nemá žádná zdravotní omezení ani jiné zvláštní potřeby; o mezinárodní ochranu žádá, protože byl X. a bojí se potíží se státními orgány v případě návratu do vlasti, nebude tam moci sehnat práci a nebude tam mít žádný život, nejdůležitějším důvodem jsou X., chtěl by v České republice žít a pomáhat jim, v České republice již žije dlouhou dobu, s rodinou, jež zůstala v zemi původu, už nemá pevný kontakt, jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu nemá.
6. Během pohovoru vedeného dne 21. 12. 2022 žalobce dále uvedl, že X., roku X. se rozhodl vycestovat z vlasti, protože tam nemohl najít práci, známí v České republice mu nabídli možnost X., původně zde pracoval u známých jako pomocník, učil se podnikat, ale nešlo to, začal pracovat, pomáhal při X., má základní vzdělání, v zemi původu nepracoval, práci nemohl najít, proto přišel do České republiky, ve vlasti hledal práci jen ve svém městě, nikde jej nechtěli, jelikož neměl žádné pracovní zkušenosti, ve vlasti zůstali jeho X., je s nimi v kontaktu jen málo, v České republice nemá příbuzné, před vycestováním ze země

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

původu neměl krom hledání zaměstnání žádné potíže, a to ani během návratů v letech X., v uvedených letech si ve vlasti práci nehledal, jelikož ji měl v České republice, chtěl sem dostat i X., ve vlasti nebyl trestně stíhán, v České republice X., našli i jeho otisky prstů, byl zadržen a odsouzen na deset let, ve vězení byl skoro X. let, nastoupil tam roku X., během jeho pobytu ve vězení X., o mezinárodní ochranu požádal až dne X., v České republice je od roku X., ale o mezinárodní ochranu nežádal, protože X., ve vlasti by měl potíže, dozvěděli by se o trestu, který dostal v České republice, a nikdo by jej nezaměstnal, dostal trest vyhoštění a na hranici by musel říct pravdu, v případě návratu by musel žít jako bezdomovec bez práce, jeho X., nemohli by mu pomáhat, jsou X., v zemi původu mají rodinný dům, X., ve vlasti by nemohli řádně žít, X. jsou zvyklí na život v České republice, X., kdyby musel vycestovat, kdyby dostal azyl, pracoval by jako X., všechny důvody žádosti o mezinárodní ochranu sdělil.

7. Žalobce byl odsouzen pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „TZ“) ve vícečinném souběhu se zvlášť závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) TZ spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 TZ. Žalobce jednak neoprávněně jinak jinému opatřil a pro jiného přechovával psychotropní látku a spáchal takový čin ve velkém rozsahu, jednak se spolupachatelem společným jednáním neoprávněně jinak jinému opatřili a pro jiného přechovávali psychotropní látku a spáchali uvedený čin ve značném rozsahu. Žalobce konkrétně X. Za uvedené skutky byl žalobce odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 let (k výkonu trestu byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou), dále byl odsouzen k trestu vyhoštění z území České republiky na dobu 10 let a propadnutí věci (mobilního telefonu se SIM kartou); ze všech X. spoluodsouzených byl žalobci uložen zdaleka nejdelší trest odnětí svobody (druhý nejdelší trest byl uložen v trvání X. roku), stejně tak byl žalobce jako jediný umístěn do věznice se zvýšenou ostrahou. Dne X. byl žalobce z výkonu trestu podmíněně propuštěn, zkušební doba byla stanovena na X. (Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2019, sp. zn.: 40 T 7/2018, rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 9. 2019, sp. zn.: 15 To 49/2019, a opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob ze dne 20. 12. 2022.)
8. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně zpráva IOM, Přehled údajů o zemi za rok 2021, Vietnam z července 2022, Informace OAMP, Vietnam, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 14. 6. 2022 a Informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Možnost dvojího trestního stíhání/odsouzení (ve Vietnamu a v ČR), Právní zásada „ne bis in idem“, Tresty za výrobu a distribuci drog ze dne 12. 9. 2022.
9. Dne 20. 2. 2023 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Substituční zástupkyně se s podklady seznámila a nafotila si celý spis, uvedla, že se vyjádří ve lhůtě deseti dní a ve stejné lhůtě případně doplní podklady. Přestože byla žalobci poskytnuta lhůta pro vyjádření v požadované délce, až do vydání napadeného rozhodnutí se nijak nevyjádřil.
10. Dne 9. 3. 2023 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval. Zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a vyslovil přesvědčení o nedostatečném přihlédnutí k žalobcovým soukromým a rodinným vazbám ze strany žalovaného, neztotožnil se ani s vyhodnocením žalobcovy trestné činnosti coby vážného zločinu; napadené rozhodnutí navrhl zrušit. Žalovaný vyjádřil přesvědčení o zákonnosti napadeného rozhodnutí; žalobu navrhl zamítnout.
13. Podle ust. § 14 zákona o azylu *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*
14. Podle ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu *doplňkovou ochranu nelze udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, se dopustil vážného zločinu.*
15. Soud předně uvádí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi důvody pro udělení azylu a dostatečně odůvodnil jejich nenaplnění, rozhodnutí je řádně odůvodněno, tím spíše není nepřezkoumatelné, skutkový stav byl zjištěn v uspokojivé míře, a to mj. na základě shromážděných podkladů, které byly vyhodnoceny ve vztahu k žalobcově individuální situaci.
16. Žalobce namítal, že mu měl být udělen tzv. humanitární azyl dle ustanovení § 14 zákona o azylu. Žalobci však nelze přiznat ani ten, jelikož jeho situace není případem hodným zvláštního zřetele. Případy, kdy lze humanitární azyl udělit, tzn. kdy jde o případ hodný zvláštního zřetele, stručně popsal Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j.: 2 Azs 8/2004 – 55: *„Smysl institutu humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrně „nehumánní“ azyl neposkytnout. (...) Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu – sem lze příkladmo zařadit například udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným; nebo osobám přicházejícím z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory – ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly.“* Žalobce je zdravý, svéprávný a produktivního věku, navíc ve Vietnamu žádná humanitární katastrofa neprobíhá. Očekávatelné ekonomické a sociální potíže nejsou případem hodným zvláštního zřetele, stejně tak jím nejsou ani rodinné či jiné soukromé vazby na území České republiky. Důvodem hodným zvláštního zřetele není ani zhoršené právní prostředí v zemi původu. X., není samo o sobě ani v kontextu dlouhodobého pobytu žalobce na území České republiky natolik závažnou skutečností, aby šlo o případ hodný zvláštního zřetele, o humanitární aspekt. Z rozměru

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

humanitárního azylu vybočují rovněž obavy z postihu ve vlasti za odsouzení v České republice, zároveň z Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 12. 9. 2022 vyplývá, že není znám případ, kdy by byl vynesen vietnamskými soudy nový rozsudek v totožném trestním případě, v němž již byl dotyčný odsouzen v jiné zemi, ani případ, kdy by osoba odsouzená v zahraničí k trestu odnětí svobody byla vystavena jakýmkoliv perzekucím, v naprosté většině případů nemají vietnamské úřady zájem se takovými osobami zabývat, vykonaný trest v zahraničí se nezapisuje do vietnamské obdoby rejstříku trestů, místní orgány pohlíží na osoby odsouzené v zahraničí jako na bezúhonné, odsouzení a výkon trestu odnětí svobody v zahraničí ve Vietnamu v praxi nikoho nezajímá, žalobce se tudíž postihu kvůli svému odsouzení v České republice nemusí po návratu do vlasti obávat.

17. Žalovaný se řádně vypořádal se svými závěry o neexistenci důvodů hodných zvláštního zřetele na s. 6 a 7 napadeného rozhodnutí, přičemž problematiku posoudil ze všech relevantních hledisek. Zaměřil se zejm. na žalobcovu rodinnou, sociální a ekonomickou situaci, jakož i jeho věk a zdravotní stav. Zabýval se řádně okolnostmi rodinného života žalobce i jeho blízkých, avšak správně je neshledal coby hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu.
18. Doplnková ochrana nemohla být žalobci udělena pro spáchání vážného zločinu (§ 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu). Žalobce spáchal dva skutky spočívající v neoprávněném opatření a přechovávání pro jiného psychotropní látky (X.) v jednom případě ve velkém rozsahu, ve druhém případě ve spolupachatelství ve značném rozsahu; každý ze skutků je zvlášť závažným zločinem dle českého trestního zákoníku. Neoprávněné opatrování a přechovávání tvrdých drog jako je X. pro jiného představuje zcela zásadní ohrožení veřejného zájmu, zvláště má-li jít o větší množství drogy a opakované jednání. Jak je obecně známo, tvrdé drogy představují značné riziko pro fyzické i duševní zdraví svých konzumentů a jsou spjaty s množstvím sociálně patologických jevů včetně kriminality, jejich distribuce představuje velice závažné ohrožení společnosti. Krom toho, žalobci stále běží (a až do dne X. bude běžet) X. zkušební doba po podmíněném propuštění, neobstojí proto žalobní tvrzení o spáchání trestného činu před delší dobou, žalobce ostatně až do X. pobýval ve vězení, kde lze páchat trestnou činnost relativně obtížně, nelze mu proto ani přičíst ku prospěchu, že se několik let nedopustil žádného trestného činu. Závažnost žalobcova opakovaného jednání dosahuje vysoké intenzity, na kvalifikaci jeho činu jako vážného zločinu nemá vliv, jde-li o prvopachatelství. Zločin spáchaný žalobcem je tudíž zcela bezpochyby zločinem vážným. Označení závažnějších drogových deliktů coby vážného zločinu pravidelně aprobejuje i NSS ve své judikatuře (srov. např. usnesení ze dne 22. 2. 2022, č. j.: 8 Azs 5/2021 – 54, a další tam odkazovanou judikaturu).
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (s. 7 – 10) řádně a důkladně odůvodnil, proč trestný čin spáchaný žalobcem považuje za vážný zločin, přičemž se neomezil jen na konstatování, že jde o zvlášť závažný zločin dle českého trestního zákoníku. Naopak, důkladně vysvětlil rozdíl mezi zvlášť závažným zločinem dle trestněprávní úpravy a vážným zločinem dle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, konstatoval též značný překryv obou pojmů; poté se zcela konkrétně zaměřil na žalobcovu trestnou činnost a jeho individuální situaci. Jeho odůvodnění je zcela přezkoumatelné a dostačující s logickým vyústěním do závěru, že se žalobce vážného zločinu dopustil. Po formální i materiální stránce je posouzení žalovaného i jeho výsledek v souladu se zákonem. Svě závěry žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nadto podpořil i odkazy na mezinárodní smlouvy, jež se drogovou problematikou zabývají a drogové delikty označují za velice nebezpečné.

20. Jelikož byla naplněna vylučující klauzule dle ustanovení § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, žalovaný se správně nezabýval jednotlivými důvody pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a téhož zákona (včetně ustanovení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu). Otázce, zda by žalobcovo vycestování bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, konkrétně s právem na soukromý a rodinný život, se tudíž žalovaný věnovat nemusel.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. května 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.